

understøttede i vore Bykommuner kommer ude fra Landet, og vi maa delvis ernære dem. Et noget lignende Procenttal fremkommer, naar Talen er om de alderdoms-understøttede. Men hertil kommer, hvad jeg havde Lejlighed til i en kort Bemærkning forleden Dag at gøre opmærksom paa, at vi i de mere fremskredne Bykommuner — dog ikke i alle — have tilvejebragt, jeg vil ikke sige et fortrinligt, men et jævnt godt Undervisningsvæsen og i Forbindelse hermed bespise de fattige Børn om Vinteren. For Aarhus Kommunes Vedkommende andrager Bepisningen et Beløb af 12,000 Kr. om Aaret. Det skulde glæde mig, om man her i Københavns Kommune vilde følge dette Eksempel, som vi have set i Aarhus og Esbjerg Kommuner, i Stedet for at man hvert Øjeblik tigger saa den ene saa den anden Kreds om Midler til at bespise de fattige Børn i København og paa Frederiksberg. Men jeg skal nævne, at vi til Fyldestgørelsen af disse Formaal ere gaaet langt videre, end de almindelige Rammer, som Lovene give, i Virkeligheden give Udtryk for.

Men hertil kommer, hvad for Resten en af mine Meningsfæller og det ærede Medlem for Slagelse (Lange) gjorde opmærksom paa, at der er en Række af Byrder, der paahvile det offentlige i Byerne i Modsætning til Landet. Lad mig her i Fortsættelse af den Argumentation, som det ærede Medlem for Slagelse anvendte, bl. a. oplyse, at vi i Aarhus Kommune have maattet anvende 600,000 Kr. til Fyldestgørelse af et rent Statsøjemed, nemlig til Opførelse af en Ting- og Arresthusbygning, at vore Politi- og Delinkventomkostninger i Virkeligheden ere rene Statsudgifter. Men det bekymrer det ærede Medlem sig ikke om. Derfor ere de Tal, han fremkommer med, meget gode for sig, men de bevise intet i Henseende til, at dette Forslag, saaledes som Flertallet har formet det, skulde byde Byerne fuld Retfærdighed og endnu bedre Forhold end Landet. Lad mig til de Konti, som der i vore Bykommuner er at skatte til og opretholde i Modsætning til Landet, nævne Medicinalvæsenet. Det er en ikke ringe Konto, den andrager omkring 75,000 Kr. om Aaret i Aarhus Kommune. Der er Brandassurancen, som for vore Bykommuner spiller en langt større Rolle end for de andre Kom-

muner. Det vil være indlysende, at vi efter den Stilling, som mine Meningsfæller have indtaget i dette Spørgsmaal, maa forbyyses over den Holdning, Repræsentanter for

Højre i Købstæderne indtage. Og naar det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) i Gaar kom sin Meningsfælle og Kollega, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), til Hjælp, forstaar jeg godt, at han ansaa det for nødvendigt, men det forbedrede ikke Sagen. Stillingen er den, at med Undtagelse af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), der ganske vist tog Afstand fra Købstadforeningens Repræsentantskabs Henvendelse til Regering og Rigsdag, have Højres Repræsentanter enten tiet i denne Sag, hvor der er Spørgsmaal om at øve Retfærdighed mod Byerne, eller ere gaaede imod Byernes Interesser, og det skulde de Herrer faa at mærke. Rent agitatorisk set kunne vi Socialdemokrater ikke ønske noget bedre end den Stilling, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har indtaget her, men den er beklagelig, set fra et bykommunalt Standpunkt. Det maa jo dog indrømmes, at vi med god Grund kunne kræve, at Staten skal overtage en meget væsentlig Del af Skoleudgifterne.

Buen er spændt for stærkt med Hensyn til den kommunale Skattelovgivning, og Rammerne for Skattelovene, navnlig den stigende Skala, ere saadanne, at vi ikke kunne komme ud over det, vi have. Den højtærede Finansminister har givet Anvisning paa den Reserve, der ligger i en stigende Skala for Formueskatten og ligeledes for Indkomstskatten: Forøg den stigende Skala for Indkomstskatten, og lad os ogsaa faa en stigende Skala for Formueskatten. Saa ville vi ikke alene hjælpe Bykommunerne til at kunne skaffe sig et bedre Skolevæsen, men man vil kunne hjælpe baade Land- og Bykommuner. Det drejer sig ikke her om rent bykommunale Forhold, men om Forhold, som baade By- og Landkommuner have fælles Interesse i. Men Formue- og Indkomstskatten tænke de Herrer naturligvis ikke paa at forandre noget ved. Men er det da Hensynet til Forsvaret, Hensynet til, at de Penge skulle være til Rede til vort Forsvar, efter de Herrers Opfattelse? Er det det, der dikterer dem, at de modsætte sig, at vi faa en virkelig rundelig Hjælp til at føre vort Skolevæsen videre i den gode demokratiske Gænge, hvori det er kommet? Maaske ere vi her ved Sagens Kærne, det er maaske den egentlige Grund til, at det militære Medlem, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), rejser Modstand imod dette Krav. Saa vil jeg overfor en saadan